

Les dues germanes

Conte tradicional dels països escandinaus

TEXT: **TONI GIMÉNEZ**

IL·LUSTRACIÓ: **ZOE ALABART**

Hi havia una vegada dues germanes que vivien en el mateix poble. Una germana era rica i l'altra era pobre. La germana rica posseïa una granja de vaques i, com que no tenia ni filles ni fills, va creure oportú regalar a la seva germana la vaca que donava més llet. Com que aquella vaca donava tanta llet, la germana pobre començà a produir llet, nata i mantega, i de mica en mica deixà de ser pobre per guanyar-se molt bé la vida.

Amb el temps, el marit de la germana rica començà a sentir enveja de la seva cunyada i començà a pressionar la seva muller perquè li reclamés a la seva germana la vaca que li havia regalat. La germana rica s'hi va resistir tant com va poder, però tant i tant insistia el seu home que, per no escoltar-lo més, va cedir i li demanà a la seva germana que li tornés la vaca.

Estranyada per aquesta demanda, la germana pobre li digué que un regal és un regal i que, tant sí com no, es quedava amb la vaca. De la discussió amb paraules es va passar als punys i, dels punys, el tema va passar als tribunals. El jutge, veient el pa que s'hi donava, se li va acudir una idea, i va dir:

— Us faré tres preguntes i, aquella de vosaltres que les respongui correctament, podrà quedar-se amb la vaca.

Les germanes es van quedar ben sorpreses d'aquella proposta, però van acceptar-la encuriosides. I el jutge va formular les preguntes:

— Quina és la cosa més forta del món? Quina és la més terrible? I la més bonica?

I dit això els va donar fins a l'endemà per respondre i va donar per acabada la sessió. A l'endemà, les germanes van donar les seves respostes. Va començar la germana rica:

— La cosa més forta és l'aiguardent, la cosa més terrible és una tempesta i, la cosa més bonica, una bona collita.

Un rumor va recórrer la sala i alguns ja donaven per guanyadora la germana rica quan, de sobte, es va sentir la veu de la germana pobre:

— La cosa més forta és l'amor, la més terrible la mort i la més bonica la vida.

El jutge va quedar admirat per les respostes de la germana pobre, les donà per molt correctes i li va dir que es podia quedar amb la vaca per sempre més.

